

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene Vol. 24 nr 4, november 2012

Översättning Tiina Håkans/Lars Persson

www.parrots.org

sweden@worldparrottrust.org

Innehåll

- 2 Från ordföranden - Alison Hales
- 4 Att vara fri – frisläppning av vinröd amasonpapegoja
- 8 Livets träd – att rädda Kappapegojan
- 12 Tre svarta kakaduor – Långnäbbad sotkakadua (*Baudins sotkakadua*), Carnabys sotkakadua och rödstjärtad korpkakadua
- 16 Groddar för papegojor – hur man groddar frön till sin fågel
- 18 PsittaNytt – papegojhändelser och nyheter
- 19 PsittaNytt – WPT-kontakter
- 20 Papegojor i det fria – Kappapegoja

På våra omslag

Framsidan En just frisläppt vinröd amasonpapegoja (*Amazona vinacea*) ropar på medlemmarna i samma flock. Nya ansträngningar att återbörda konfiskerade fåglar som denna till deras historiska hem vid brasilianska Atlantkustens skogar har gett positiva resultat. © Wallace Wittkoff

Baksidan Den afrikanska Kappapegojan (*Poicephalus robustus*) hade en gång en viktig diet av frukter från yellowwood-träden. Nu då dessa träd är nästan försvunna så saknas också den föda och de boträd som hade högsta prioritet. Samhälleliga aktioner för att plantera träd, sätta upp holkar och öka medvetandegraden ger hopp för denna kritiskt hotade art. © Rodnick Biljon

Från ordföranden

Vi behöver alla inspiration och detta nummer av *PsittaScene* erbjuder just detta – från frisläppandet av konfiskerade amasoner till hopp om återväxt i Afrika samt till att ge variation och berikande insatser åt våra egna sällskapsfåglar.

Vårt arbete med att rädda papegojor är varierat och förändras med tiden. Våra åtgärder varierar beroende på arternas behov, den specifika situationen och vilka personer och platser som involveras. Den fantastiska vinröda amasonpapegojan är en av de som ökar i antal och detta visar att fåglar som konfiskerats och hållits olagligt som husdjur kan rehabiliteras framgångsrikt och sedan frisläppas. André Saidenberg, WPTs brasilianske representant, beskriver frisläppningsprogrammet och det rika fågellivet.

Vi fokuserar också på Kappapegojan och förlusten av de mäktiga yellowwood-träden (*Podocarpus latifolius*) i Sydafrika. Träden och papegojorna var perfekta partners men gruvindustrin hade behov av trä. Steve Boyes har många positiva idéer i sin mission att finna en framtid för Kappapegojan och dess habitat.

Inom WPT vet vi att vi delar kärleken till papegojor med våra medlemmar och supportrar. Många av er lever med sällskapspapegojor vilket inspirerar er att lära mer om vilda fåglar som vi arbetar med att rädda och också hur vi ska få våra fåglar att leva hälsosamt och i en rik miljö. Vi förmedlar några raka idéer som kan hjälpa er som stöd till era papegojor. Vi hoppas ni vill försöka!

Tack för ert stöd till World Parrot Trust och vårt arbete med att hjälpa dessa sällsynta papegojor. Vi uppskattar möjligheten att dela med oss av berättelser och vi välkomnar att delge era. Vi önskar dig och de dina en lycklig helg full av hälsa.

Alison Hales

Ordförande i World Parrot Trust

Sidan 3 Citat:

Sydafrikas Kappapegoja växte under historiens gång upp med frukterna från yellowwood-träden (*Podocarpus latifolius*).....

LIVETS TRÄD, sidan 8

Att vara fri

Av André Saidenberg

Då jag iakttar ett par papegojor som undersöker en holk så tänker jag tillbaka ett par månader på den tid då de frisläpptes, ett par från den första gruppen frisläppta fåglar.

Dessa två var bundna till varandra redan i fångenskap, men då de började flyga ute tillsammans var en av dem klart i bättre form än den andre. De flög först kortare sträckor, den ene lite efter den andre. Den starkare fågeln upptäckte genast detta och anpassade sin flykt. De visade sina starka band genom att den första fågeln upphörde med att slå med vingarna och i stället glidflyga lite för att den andre skulle hinna fatt och vara redo för nästa manöver. De höll på med detta tills båda hade samma flygförmåga och de kunde vara tillsammans hela tiden. Detta visar mig att fåglarna har ett tydligt känsloliv. Nu har dessa två fåglar, som var bland de först släppta, 3 ägg i holken.

FÅGLARNA ÄR VINRÖDA AMASONER (*Amazona vinacea*). I Brasilien där dessa frisläppningar skedde är både internationell och inhemsk handel ett stort hot. Åtskilliga amasonarter har drabbats hårt och detta inkluderar den vinröda amasonen (*vinacea*). Lyckligtvis efter lång förberedelse och planering har vi börjat släppa tillbaka dessa hotade fåglar till några av deras historiska hem i de atlantiska skogarna.

DESSA FÅGLAR KOM URSPRUNGLIGEN från åtskilliga olika ställen. Den stora majoriteten var tidigare illegala husdjur som antingen konfiskerats eller lämnats till IBAMA efter det att de uppfattats som problematiska. Åldrarna varierade och var okända, men alla var tydligt vuxna fåglar, eftersom de ville häcka och paren som intog häckningsplatserna lade ägg förra året (dock olyckligtvis obefruktade).

JAG KONFRONTERADES FÖRSTA GÅNGEN med denna art när vi (WPT) arbetade med ett räddningscentrum som hade ett betydande antal fåglar men där fåglarna tynade bort eftersom det inte fanns en tydlig plan för dem. De flesta togs omhand och utgör nu en grupp som vi har frisläppt eller förbereder för frisläppande. Under tiden har jag också deltagit i frisläppningen av *vinacea* med R3 Animal NGO i staten Santa Catarina (södra Brasilien). Dessa fåglar av denna art återintroducerades 2011 i en nationalpark i det första projektet av sitt slag.

Planering

Inför detta projekt sammanförde vi ett antal personer i ett team för att skapa en modell för ett frisläppningsprogram för den vinröda amasonpapegojan. Vi hade många diskussioner för att planera och tillfredsställa behoven och målen hos alla involverade. Varje partner för med sig specialkunskaper. Vår expertis vid World Parrot Trust avseende vilda fåglar hade kunskap om hur man ska förbereda fåglarna för frisläppning, undersöka dem, frisläppa och slutligen observera dem. "Brazilian Institute for Natural Resources" (IBAMA Sao Paulo) arbetar för att genomdriva lagar,

konfiskera fåglar och ta dem till platser där de kan släppas. Vi arbetade också med "Environmental State Agency" som ska ta över IBAMAs uppgifter med att övervaka frisläppningsprojekt i staten Sao Paulo. Den sista viktiga biten i pusslet var "Lymington Foundation". Ägarna Bill och Linda Wittkoff har gett enormt stöd, har varit dedicerade och hängivna bevarandet av fåglar. Deras organisation har stor erfarenhet av att arbeta med sällskapsfåglar, häckning i fångenskap och att stödja projekt med andra hotade papegojor och att skydda habitat. De har också en särskild frisläppningsplats som är en säker och rymlig egendom där frisläppta fåglar kan trivas.

Vinröda amasonpapegojor hade inte registrerats de senaste 30 åren i regionen. Att få tillbaka dem kräver ordentlig planering och förberedelser. Alla fåglarna hade tillbringat lång tid i karantän och kontrollerades rutinmässigt vad rörde vikt/bröstmuskler, beteende och flygförmåga. Våra tester visade att de var mycket friska innan frisläppningen. Enligt lag krävs tester och de är också en del i min kommande doktorsavhandling.

Frisläppning

Fåglarna tillbringade 6 månader med att finslipa flygkickligheten och att acklimatisera sig till frisläppningsområdet. De undervisades också i att igenkänna födan i den närliggande naturen och var de skulle finna vatten. Då enskilda fåglar bedömdes redo fick de komma ut i små grupper om 3 eller 4 fåglar.

Fåglarnas upphetsning när de först ser världen utanför är uppenbar. När de en gång blivit fria återvänder de ofta och kommunicerar entusiastiskt med de som fortfarande väntar på sin frihet. Några par kan inte släppas samtidigt, exempelvis eftersom de är olika starka eller om de ruggar. I dessa fall kommer de först släppta att tålmodigt vänta tills det är rätt tid för förening. Jag älskar att titta på detta samspel och också att se hur fåglarna utvecklar sin flygförmåga efter frisläppningen. Först så flyger de på ett mera rakt okomplicerat sätt men efter det att några dagar gått så utför de mer och mer otroliga manövrar i luften.

Efter frisläppningen

Några fåglar finner genast själva föda men för andra tar det tid. Kompletterande foder ges för att tillfredsställa alla deras behov så det är verkligen upp till dem själva att börja utforska omgivningen efter mat. Allting sker gradvis.

Studier av vegetationen och olika sorters foder som finns i närheten är tillgängliga större delen av året. Tilläggsutfodring hjälper oss att säkerställa att övergången sker så mjukt och framgångsrikt som möjligt. Fåglarna erbjöds foder på flera platser – precis nära öppningen vid frisläppningsluckan men dessutom vid en matare och på en högre plats att flyga till. De kan spåras visuellt och genom deras rop. Varje fågel svarar olika på den nyfunna friheten. Några tar sig direkt till plattformen för att äta och återvänder till frisläppningsplatsen och lämnar den inte förrän det är tid att få mat – detta mönster upprepas ett antal dagar tills de har självförtroende nog att ta en längre flygtur. Andra flyger till de närliggande träden och undersöker området och återvänder sedan för att få mat. Några bara bestämmer sig för att lämna frisläppningsområdet första dagen. De kan återvända eller återvänder inte alls för att få mat.

DÅ VI OBSERVERAR fåglarna efter frisläppningen finner vi att de flesta fåglar kommer tillbaka för att umgås och slå sig ner i närheten av platsen för tilläggsutfodring. Platsen används dock mer och mer sällan. Några ses inte regelbundet utan klarar uppenbarligen sig för gott med att skaffa foder i naturen.

Förutom mat är säkerheten en annan viktig aspekt efter frisläppning. Lyckligtvis är det ovanligt att man fångar vuxna fåglar i Brasilien (förutom vissa verkligen sällsynta arter som Lears ara). Så länge som fåglarna har bon i säkra områden, där vi sätter upp holkar, är möjligheten till aktiv plundring relativt liten. De flesta fåglar, även om de var tidigare sällskapsfåglar, tar egna beslut om att stanna. De inser snabbt att människor ska undvikas. Dessutom då de kan flyga, äta, sova, leka och häcka när de vill så finner de att detta är betydligt mera attraktivt än att anpassa sig till människor. Då de är extremt intelligenta djur så förvånar detta slags beteende och attityd oss inte. Även om jag såg

samma sak hända vid andra frisläppningar så skulle jag märkligt nog fortfarande bli förvånad över denna klara manifestation av deras höga intelligens och individualitet.

Framtiden

Vi har nu över 20 amasoner i det fria och det finns planer på fortsatt frisläppande i området beroende på tillgång på fåglar och att få tillstånd.

Vi observerar nu häckningsförsök hos tre frisläppta par och det väldiga intresset för holkar som satts upp runt frisläppningsområdet. De första äggen har just rapporterats. Framgång med häckningen är inte det enda målet för att bedöma frisläppningsframgången men det hjälper oss definitivt att visa att detta fungerar och att arten är tillbaka där den hör hemma.

OM FÅGLARNA STANNAR ELLER INTE GÖR DET i frisläppningsområdet beror på eget val. Några tycks tycka att det närliggande frisläppningsområdet är deras hem och stannar där hela dagen. Andra spenderar delar av tiden med att flyga runt i området och återvända för att vila i närliggande träd eller inuti burens frisläppningssektion. Detta beteende ändras vanligen efter omkring 3 månader och de slutar bli beroende av att sova inuti burens. Andra flyger iväg första dagen och återvänder möjligen för att få mat. Det är verkligen individuellt. Ett par utgjordes av en hane från första frisläppandet och en hona från fjärde. De försvinner bort veckovis och ses tillfälligtvis (en gång per månad eller så) flyga riktigt högt över dalen och stannar inte för att kontrollera de andra.

Vi hoppas på framtida frisläppningar av denna art på andra platser inom hela deras historiska område. Till exempel Staten Rio de Janeiro anses fortfarande hysa vinröda amasoner (*vinacea*) om än arten inte har rapporterats sedan 1860-talet! Tråkigt nog finns fortfarande visst motstånd mot bevarandeprojekt såsom detta trots dess uppenbara framgång i Brasilien och på andra ställen. Förhoppningsvis med ytterligare framgångssagor så kommer de som en gång var tveksamma till detta kraftfulla nya bevarandeverktyg att se de imponerande framstegen. Vi erbjuder dessa fåglar inte bara frihet utan också möjlighet att välja. Valfrihet är det som bestämmer utgången av var och ens liv – jag anser låt dem göra sina val!

André är WPT Brasiliens programdirektör samt brasiliansk veterinär och håller på med en doktorsavhandling i veterinärmedicinsk epidemiologi. Han arbetar med konfiskerade fåglar som genomgår processen att släppas fria. André har arbetat med WPT som översättare till portugisiska sedan 2007. Han har också hjälpt till med att bilda partnerskap i Brasilien med specialister inom bevarande och med andra vetenskapliga grupper.

Bildtexter:

(längst till vänster) Innan frisläppningen hålls fåglarna i en stor voljär där de kan vänja sig vid utsikten och ljuden i området. **(vänster)** Studenten Marcela Fanco från Mexiko samlar prover och vårdaren Carlos från Lymington hjälper till med att hålla fågeln. Alla fåglar testas noga innan de är klara för frisläppning. **(ovan)** En gång fria så undersöker några av fåglarna genast holkarna som satts upp åt dem i området.

Fåglarna tillåts ha fri tillgång till frisläppningsburen och stationerna med föda efter frisläppningen men undervisas också i att känna igen föda och vattenkällor i naturen. Många börjar äta omedelbart efter frisläppningen.

Faktaruta

Vinröd amason (*Amazona vinacea*)

DENNA FANTASTISKA AMASON har fått sitt namn efter den vinröda fläcken på bröstet eftersom "vinaceous" relaterar till färgen hos rött vin. Båda vuxna fåglarna är briljant färgade med intrikata uddiga och kraftiga röda streck.

POPULATION I VÄRLDEN: 1 000 – 2 500

STATUS: Hotad (endangered; CITES Appendix 1)

HOT: Habitatförlust, selektiv trädavverkning; kolonisering och jordbruk hotar den återstående skogen. Är i ökande grad sårbar för både inhemsk och internationell handel.

OMRÅDE: Primärt i de kustnära tropiska och subtropiska bergsskogarna i Brasilien som i mindre utsträckning sträcker sig in i nordöstra Argentina och östra Paraguay.

WORLD PARROT TRUST stödjer projekt med ett antal frisläppningar av konfiskerade fåglar för att återupprätta arten i de områden där de historiskt fanns.

Livets träd. Att rädda Kappapegojan

Av Steve Boyes

Det perfekta fett-, protein- och kolhydratinnehållet. Den perfekta papegojförädlingsfödan.

SYDAFRIKAS KAPPAPEGOJA (*Poicephalus robustus*) har livnärt sig under hela sin livshistoria på frukterna av yellowwood-träd. Träden erbjöd inte bara huvuddelen av födan utan de över 200 år gamla jättarna var även plats för vila, bon, vattenhål och för lek.

Vår forskning har funnit Kappapegojornas nära relation och tydliga beroende av *Afrocarpus* och *Podocarpus* yellowwood-träd som mat- och boplats. Våldiga yellowwood-träd är över 250 år gamla i skogarna och fortsätter växa i ytterligare 800 - 1 000 år. Deras grenar täcks med mossa och lavar som är hundratals år gamla och som på ett säkert sätt skyddar solfåglar, flugsnappare, rödhakesångare och många andra. Kappapegojor har också setts dricka dagdroppar som finns i "wizard's beard" (trollkarlens skägg) eller i spansk mossa som hänger från urgamla, våldiga grenar som finns i den tjocka och tysta dimman. Brutna grenar erbjuder bohåligheter åt papegojorna men även åt hackspettar, barbetter och många andra som bygger bon i hålrum. I över hundratals generationer har dessa urgamla bastioner fungerat som kulturellt viktiga mat- och boplatser för lokala skogsspecialister som Kappapegojorna vilka producerat tusentals avkommor på dessa grenar och i dessa hålrum och som gett föda åt hela lokala populationer och erbjudit säkerhet gentemot rovdjur. Tråkigt nog har under de senaste 350 åren skogshuggare och industrifolk decimerat Sydafrikas yellowwood-skogar och tagit stora mängder timmer för användning till järnvägssliprar och timmer till gruvindustrin. Detta inträffade efter den ekonomiska högkonjunktur som kom efter upptäckten av guld och diamanter.

Vad skedde då med Kappapegojan? De är nu bland de mest hotade papegojorna på jorden med mindre än 1 000 vuxna fåglar kvar i det fria och med konstant hot om svält och sjukdomar. Faktum är att efter århundraden med skogsavverkning är specialister i den afrikanska bergsskogen ("Afromontane") svåra att finna dessa dagar. Papegojorna finns tack vare sin intelligens som tillåter dem att bokstavligen planera för att rätta till de drastiska förändringarna i skogshabitaten vilka de är beroende av. Vi behöver återupprätta dessa skogar annars kommer vi att förlora inhemska arter som inte kan ersättas.

Kappapegojorna har utvecklats under miljontals år och har specialiserat sin diet genom att fokusera på föda med högt näringsinnehåll såsom de historiskt närvarande yellowwood-frukterna. Tusentals efter tusentals Kappapegojor har besökt dessa urgamla skogar och varit livligt sysselsatta såsom små honungsbin och de har flyttat från födoställe till födoställe och spritt tusentals frukter till marken vilket gynnat dessa skogsjättars nästa generation. Dessa karismatiska papegojors öde var länkat under tusentals år med dessa stora skogar till ömsesidig nytta. Eller var de det?

Vår forskning indikerar att förstörandet av Sydafrikas yellowwood-skogar var så katastrofal och så omedelbar att Kappapegojorna som kommer till samma skogar idag mera uppträder som introducerad art och söker nya möjligheter till föda som de tidigare inte har mött som art och de kämpar för att finna ett nytt hållbart livssätt i ett betydligt annorlunda landskap.

Kappapegojorna anses vara en av de mest intelligenta papegojarterna i fångenskap. De är lättlärd och framstår som opportunistiska generalister som livnär sig på tillgänglig föda. Det har varit vår uppgift de senaste 5 åren att bestämma hur vi bäst hjälper dessa hotade papegojor på ett hållbart sätt inom deras historiska område.

Under tidigt 70-tal hade Kappapegojornas kustnära födoplatser under sommaren degraderats i sådan grad att de inte längre kunde lita på dem som säsongsmässig födoresurs integrerad med deras ekologi. Denna situation markerade slutet på deras dagliga plundringståg till de kustnära områdena

och deras ökande beroende av exotiska födoresurser som var tillgängliga under sommarmånaderna. Det var då de upptäckte en ny växt i regionen, i de först kommersiella produktiva pekanträdgårdarna, som började ge väldiga mängder under mitten av 70-talet.

Så startade pekanstriden under vilka tusentals papegojor sköts ihjäl eller fångades i nät.

Bevarandemyndigheter reagerade alltför sent men stoppade skjutandet genom att som kompensation ge betalning åt bönderna. Kappapegojor har försvunnit från kustområdena under 80-talet och har sedan dess inte syns till.

Nuförtiden lever de återstående Kappapegojorna på plommon från Japan, pekannötter från USA, ekollon från England, acaciafrön och eucalyptusblommor från Australien, Chinaberryfrukter (Mahognyfamiljen) från Sydostasien (ovan) och Jacarandaskidor från Sydamerika – vilka alla har ersatt yellowwood-frukterna som de tidigare hade att lita på till största delen i sin diet.

Idag ödslar papegojorna ingen tid på att leta efter frukter i yellowwood-träd eftersom det finns för få honträd som ger frukter. Faktum är att de vet nära dessa lundar är redo och det är vart tredje år. För hundra år sedan så skulle det ha funnits lundar med frukter någonstans längs bergskedjan hela året – lundar som kunde ge mat åt en mångfald av de nutida existerande Kappapegojpopulationerna.

Deras nya diet innehåller alltför mycket fett och socker och finns under kort tid i januari och mars då det knappast finns något att äta. Torrår så tycks svältande och undernärda papegojor vara mera mottagliga för virusjukdomen PBF ("Psittacine Beak and Feather Disease"; fjäder- och näbbsjukdom). År 2011 upptäckte vi en 100 % -ig infektionsgrad på 48 prover tagna från den lokala populationen på cirka 275 Kappapegojor. Minst sagt alarmerande! Vad orsakade detta utbrott? Vår forskning indikerar att deras nya diet och begränsad tillgång till föda i slutet av sommaren är bidragande orsak.

Vi tittar för närvarande på i vilken omfattning vilda populationer är degenererade och om låg genetisk variation kan bidra till ökad mottaglighet. Vår forskning har avslöjat att PBF-attacken på den vilda populationen är inhemsk och har troligen funnits en längre tid.

Det är vårt ansvar att återupprätta Sydafrikas afrikanska bergsskogar med yellowwood-träd i sin forna glans och att alltid arbeta för att stimulera positiva förändringar för de vilda Kappapegojorna. 2011 lanserade vi "iziKhwenene"-projektet i "Amathole Mountains" i Sydafrika. Vårt huvudsakliga mål var att plantera våra första 25 000 inhemska träd och sätta upp 600 holkar med lokalt samhällsinflytande för att stimulera en positiv ändring för den hotade Kappapegojan och andra specialister i den afrikanska bergsskogen. Kappapegojprojektet är ett långsiktigt forskningsprojekt som innehåller alla bevarandeåtgärder (t.ex. plantering av träd) och som baseras på empirisk forskning av högsta kvalitet. Det är ett paraplyprojekt som administreras av "Percy FitzPatrick Institute" som stödjer "iziKhwenene Project". Vi är besatta av att nå betydande tillväxt i populationen och utöka området för Sydafrikas nationella papegoja och vi hoppas återintroducera Kappapegojan till skogar där de tycks lokalt utrotade.

Den dåliga situationen för papegojorna återspeglar på många sätt samma sak för de lokala byborna. Vi beslöt att arbeta i kompanjonskap med lokalbefolkningen för att stimulera positiva förändringar i deras samhällen liksom för fåglarna genom att erbjuda sysselsättning och investera för dem i framtida skogar som de effektivt kan äga och sköta kommunalt. Kappapegojorna är de perfekta ambassadörerna för dessa hotade afrikanska skogar, deras växter, deras djur och deras människor.

Prioriterade områden för forskning och bevarande inom den omedelbara framtiden:

Leda en "Population and Habitat Viability Assessment" (populations- och habitatsbedömning vad rör livskraft) för Kappapegojan;

Initiera en djupundersökning som rör populationsantal och demografin i samtliga återstående Kappapegojpopulationer utförd av professionella såsom en del i ett fonderat projekt med användande av den senaste teknologin;

Lokalisera och observera Kappapegojans häckningsbiologi i det fria och jämföra med resultaten från häckningsförsök i fångenskap och då med användande av olika inhemska födoämnen. Påverkar brist på yellowwood-frukter i deras diet deras häckningsförmåga?;

Plantera 500 000 fler inhemska träd (huvuddakligen *Afrocarpus* och *Podocarpus yellowwood*-träd) i "Amathole Mountains" och lansera pilotprojekt i trädplanering i andra afrikanska bergsskogar som nyttjas av Kappapegojan;

Sätta upp ytterligare 600 holkar åt Kappapegojan längs "Amathole Mountains";

Etablera "iZingcuka Research Station" som bas för Kappapegojprojektet och "iziKhwenene-projektet";

Utveckla långtida samarbeten med 24 byar längs "Amathole Mountains" och etablera dem som områden för inhemska skogar som de har rätt till och utveckla pilotprojekt i byar nära andra afrikanska bergsskogar som används av Kappapegojan.

World Parrot Trust har varit projektpartner sedan 2008 då Kappapegojprojektet startade.

Donationer till WPT är en betydande källa till projektstöd.

Speciellt tack till: Hans Hoheisen "Charitable Trust, Conservation International's Critical Ecosystems Partnership Fund", "the National Geographic Conservation Trust, Centre of Excellence at the Percy FitzPatrick Institute", "the iziKhwenene Cooperative", "Percy FitzPatrick Institute" ("University of Cape Town"), "the Wild Bird Trust", "the Department of Agriculture, Forestry and Fisheries", "Rance Timber", "the Border Rural Committee", "BirdLife Border", "the Arminel Mountain Lodge", "the University of Fort Hare" och "Hogsback Inn".

Steve Boyes är ornitolog från "University of Cape Town's Percy FitzPatrick Institute of African Ornithology". Han växte upp i Sydafrika och har en passion för afrikanska papegojor och de skogar de är beroende av. Han är hängiven att bevara båda.

Citat:

Från det ögonblick vi upptäckte dessa träd fattade vi kärlek till dem och det slutade med att vi nästan högg ned dem alla...

Bildtexter:

(vänster) Ett tusenårigt yellowwood-träd står nu ensamt. Det finns endast tre träd av denna storlek kvar på jorden.

(vänster) En Kappapegoja äter på en exotisk frukt från Sydasien. Födobrist under den tidiga sommaren kräver tillgång på olika icke inhemska födoämnen.

(höger och nedan) Kommunala plantskolor i lokala byar odlar hundratals yellowwood-plantor. Holkar sätts upp för att tillfredsställa behovet innan boträd växer upp till önskad storlek.

Citat:

Sydliga bergsskogar utan gamla, växande yellowwood-träd är som oceaner utan korallrev...mindre levande, mindre variationsrika och mindre färgrika...

Tre svarta kakaduoer

Jessica Lee studerar tre arter av svarta kakaduoer i Western Australia inom sitt doktorsprogram vid Murdoch University i Perth.

Vi har nyligen pratat med Jessica om hennes arbete med dessa ikoniska fåglar.

F: Vad fick dig att börja arbeta med kakaduoer?

S: Sedan barnsben har jag haft intresse för fåglar, speciellt för kakaduoer. Erfarenheten från ett araprojekt i Centralamerika ändrade mitt liv och efter det blev jag inspirerad av att fortsätta min forskarutbildning i papegojornas bevarande. När jag hade kompletterat mina studier i ornitologi vid James Cook University i Norra Queensland började jag forska vid Murdoch University och fick möjligheten att arbeta med dessa vackra fåglar.

Svarta kakaduoer finns nästan enbart på Australiens kontinent. Det finns fyra inhemska arter i Western Australia. Jag har glädjen att arbeta med tre av dem, med två vitstjärtiga svarta kakaduoer: Carnabys sotkakadua (*Calyptorhynchus latirostris*) och långnäbbad sotkakadua (*Calyptorhynchus*

baudinii) och rödstjärtad korpkakadua (*Calyptorhynchus banksii naso*). Fåglarna är hotade och skyddade av lagstiftning och på IUCNs lista. De är endemiska för sydvästra hörnet i Australien.

F: Vad tycker du är mest intressant eller överraskande i deras liv eller beteende?

S: Först och främst, de är kakaduer och de är svarta! Jag växte upp i Singapore och där såg jag bara vita kakaduer. När jag är där får jag nästan alltid samma respons när jag pratar om de fåglar jag arbetar med: 'Wow... finns det svarta kakaduer?' Den vanliga bilden som framkommer om kakaduer är en stor vit fågel med klargul tofs.

För det andra är svarta kakaduer kända bland lokalbefolkningen i Western Australia som "regnfåglar", eftersom de kopplas ihop med vattnet i det torra australienska landskapet. Flockar av svarta kakaduer vilar ofta nära vattenhål och de flyttar efter häckningen till områden med rikligare nederbörd – en förklaring till deras smeknamn.

F: Vilka är de viktigaste frågorna i din studie?

S: Mina mål i projektet är följande:

- Beskriva svarta kakaduers ekologi i områden med gruvdrift, inklusive gruppens storlek, utbredning och användande av området.
- Dokumentera matvanor i rehabiliterade gruvområden.
- Forska runt alla kopplingar mellan föda och strukturella och/eller floristiska egenskaper hos planterad växtlighet.
- Redogöra för hur svarta kakaduer använder konstgjorda hål i Western Australia för att kompensera bristen på naturliga.
- Testa användningen av konstgjorda hål med syfte att stödja häckning på platsen för att kompensera bristen på naturliga hål som gruvdriften förstört.
- Undersöka svarta kakaduers sätt att använda naturliga och konstgjorda vattenkällor.

Det är överallt brist på grundläggande information om hur hotade svarta kakaduer använder återställda områden med gruvdrift. Forskning behövs för att kartlägga artens miljöbehov och då kan vi bättre förstå hur vi kan skydda miljön eller återställa den efter gruvdrift. Svarta kakaduer är stora och väldigt rörliga fåglar vilket gör dem till ett utmanande forskningsobjekt. Vi behöver veta vilka förutsättningar som finns för vila, föda, häckning och vattnet i allmänhet och också i områden med gruvdrift. Vi behöver också veta hur svarta kakaduer anpassar sig till dessa förutsättningar och alla risker i interaktionen med gruvdrift.

F: Hur många individer av varje art som ingår i din studie finns i naturen?

S: Enligt svarta kakadua-experten och senaste forskning i Western Australia bedöms det finnas ca 40 000 Carnabys sotkakaduer, 15 000 långnäbbade sotkakaduer och av rödstjärtade korpkakaduer finns ca 15 000 individer.

F: Vad är de största hoten mot deras överlevnad och framgångsrik häckning?

S: De värsta hoten mot alla tre svarta kakadua-arter i Western Australia är:

Habitatminskning. Ca 60 % av ursprunglig växtlighet i sydvästra Australien har tagits bort för utökad jordbruk och nyttjan av naturresurser. Minskningen har avsevärt minskat miljön för svarta kakaduer. Fåglarna har lidit av betydande inskränkningar under de senaste fem decennierna och man tror på fortsatt minskning av antalet fåglar. Regionen är allvarligt fragmenterad och återstående växtlighet är ofta störd. Situationen förvärras av bristen på återväxt, ökande urbanisering, förändrad hydrologi, förändrade brandregimer, konkurrens med exotiska arter, spridning av växtpatogener och klimatförändring.

Brist på gamla träd och trädstubbar med håligheter. Habitatminskningen rör också gamla och döda träd och det har lett till ett nödläge avseende svarta kakaduers boplatser.

Boplatiskonkurrens. Svarta kakaduer blir vanligtvis utkonkurrerade av invandrade superkraftiga arter som rosenkakaduer, västaustraliska/barögade kakaduer samt introducerade europeiska honungsbin.

Brist på barrväxtplanteringar. Minskning av habitatet betyder också att platserna för föda ändras. Större flyttflockar av svarta kakaduer har blivit beroende av barrväxtplanteringar som ger föda under vintern. Borttagandet av planteringar längs den ursprungliga inhemska Banksia-skogen påverkar troligen antalet fåglar och deras rörelser i regionen.

Gruvdrift är en viktig industri i "Jarrah Forest" och den avlägsnar all växtlighet från gruvområdena. Målet är att återställa den ursprungliga skogen efter gruvdrift men planteringarna skiljer sig strukturellt och sammansättningsmässigt åt jämfört med fullt utvecklad skog. Dessutom de yngsta och lämpligaste träden för svarta kakaduornas boplatser är ca 130 år gamla så återställandet av lämpliga häckningsmiljöer tar sekler.

Utvinning av grundvatten. Denna process förbrukar vatten som svarta kakaduer behöver som dricksvatten och det kan också påverka den kvarstående växtligheten.

Eldsvådor. Intensiva löpeldar, som förekommer allt oftare i klimatförändringsscenarier, kan ändra landskapet och ha stor påverkan på om en lokal kakaduepopulation överlever eller inte.

Plundring. Att plundra bon på ägg, ungar eller fåglar för handel är ett stort hot eftersom plundrarna ofta skadar träden svårt och då kan inte trädet åter användas som boplatser.

Olyckor med fordon. Ett stort antal av alla tre arterna dör varje år vid olyckor med fordon, speciellt när fåglarna landar på marken för att äta eller dricka.

Klimatförändring. Nederbörden har minskat avsevärt överallt i sydvästra Australien under senaste decennier vilket lett till förändringar i utbredningen av arter (t.ex. Carnabys sotkakadua har flyttat västerut och söderut). Mindre nederbörds mängder och varmare klimat kan förkorta eller stoppa de svarta kakaduornas flyttningar genom att fåglarna tvingas stanna kvar året runt inom vissa nederbördsområden. Exempelvis lågnäbbade sotkakaduer och rödstjärtade korpkakaduer kan begränsas till de sydvästra områdena som har större nederbörds mängder. Klimatförändringen ändrar också växtligheten vilket kan leda till förlust av födo- och häckningsområden, kan ändra näringsekologin och leda till nya övervintringsområden eller nya flyttrutter.

Olaglig skjutning och förföljelse. Vissa grupper anser att dessa fåglar är besvärliga. I västra Australien skjuter trädgårdsägarna fler lågnäbbade sotkakaduer än det föds.

F: Vad tycker folk om dessa fåglar i Western Australia?

S: Jag tror att de flesta betraktar svarta kakaduer som ikoniska fåglar. De är stora pråliga och ljudliga fåglar. Deras vita eller intensivt röda stjärtfjädrar och svarta fjäderdräkt gör dem spektakulära. Du kan inte undgå att lägga märke till stora skrikande flockar av dessa fåglar! De orsakar ibland problem i gårdar och trädgårdar och lämnar ganska stor oreda efter sig speciellt när de samlas i stora flockar (ibland upp till 1 000 individer).

Å andra sidan har svarta kakaduer varit objekt för långvarig forskning bland olika bevarandegrupper i Australien. Detta arbete har lett till flera publicerade bevarandeprogram som "Cockatoo Care" och "The Great Cocky Count". Tillsammans har dessa väckt omfattande intresse bland invånarna och flera har börjat involvera sig i bevarandet.

F: Ser fåglarnas framtid positiv ut enligt dig?

S: Jag vill vara optimistisk och jag tror att om vi fortsätter med kraftfulla insatser inom forskningen om de svarta kakaduer och deras handhavande kommer vi att öka möjligheterna till en längre och ljusare framtid för dessa vackra fåglar. Jag tror även att det är viktigt att utbilda lokalbefolkningen och uppmuntra bevarandeinsatser.

F: Vilka åtgärder kommer att hjälpa dessa fåglar i naturen?

S: Habitatminskningen har påverkat hela områden med avseende på lämpliga miljöer för alla de tre svarta kakaduearterna. Arternas framtid förutsätter bättre förståelse och fågelskydd, speciellt inom födo- och häckningsområden.

Pågående forskning om populationsstorlek och hur fåglarna använder landskapet hjälper till med att identifiera de mest kritiska platserna fåglarna behöver för sin överlevnad. Det är också viktigt att

fortsätta undersöka gruvsdriftens effekter eftersom det är en så utbredd aktivitet inom de områden som är så viktiga för de tre svarta kakadua-arterna.

F: Vad skulle du vilja göra när du blir klar med universitetsstudierna?

S: Jag skulle vilja resa och delta i en fågelskådningsexpedition som börjar från norra Latinamerika och tar slut vid den sydligaste spetsen av Latinamerika. Det har jag redan planerat att göra i årtal. Efter det har min dröm alltid varit att vara med i en forskargrupp och arbeta med aror i Latinamerika.

Bildtexter (helsida med bilder på fåglarna):

Carnabys sotkakadua (*Calyptorhynchus latirostris*) och långnäbbad sotkakadua (*Calyptorhynchus baudinii*) är två vitstjärtiga svarta kakaduer och rödstjärtig korpkakadua (*Calyptorhynchus banksii naso*) är en av de rödstjärtiga underarterna.

”Jarrah Forest” i sydvästra Australien (rött område på kartan) är ett viktigt centrum för bevarandeinsatser eftersom alla tre svarta kakadua-arter är beroende av det som födo- och häckningsområde. Det är ett unikt skogsområde och utgör ett särskilt ekosystem som endast finns i sydvästra hörnet av Western Australia.

Bildtexter:

Svarta kakaduer hittas oftast vilande och levande nära vattenkällor vilket har gett dem smeknamnet ”regnfåglarna”.

Fågelholkar ersätter bristen på boplatser vilka delvis försvinner på grund av gruvsdrift.

Carnabys sotkakadua; hanen har en skär ögonring medan honan en mörkgrå. Han ger henne ett frö från det inhemska Hakea-trädet.

Forskning behövs för att bättre förstå hur man kan återställa skogarna efter gruvsdrift.

Groddar för papegojor

Av Jamie Gilardi

Det kan vara en utmaning att ha en hälsosam och varierande diet för papegojor, speciellt om du önskar att största delen av maten ska hamna i papegojan och inte på botten av buren eller voljären. En möjlighet som många av oss har provat är att grodda frön eller bönor, men de första försöken är inte alltid framgångsrika oavsett vänners och kollegors informella försök. Jag gillar tanken att erbjuda en varierad kost åt papegojor i fångenskap och tänkte att det kunde vara praktiskt att dela med mig lite av det som jag har lärt mig via mina egna (först misslyckade senare mera framgångsrika) försök att gro frön i hopp om att hjälpa andra.

Innan jag går in på detaljer ”hur” man groddar åt papegojor borde jag säga någonting om ”varför”.

Det är inte så svårt att söka på Internet och hitta all sorters fantastiska påståenden om hur fenomenala läkande och näringsrika egenskaper grodda frön har – groddar bjuds ut som supermat, mirakelmat som botar allt som plågar dig (och din fågel)! Plus alla påståenden om vitaminer, enzymer, proteiner och antioxidanter. Jag stötte till och med på en pro-groddarsida på nätet som hävdade en ökad natriumnivå på upp till 690 %. Eftersom det finns legitim vetenskap hur näringshalten i valda groddar ändras under de första dagarna faller det utanför ramen i den här artikeln. Om du vill gå djupare in i frågorna och veta mer om detaljerna, följ länkarna på

www.psittascene.org.

Jag kommer inte att göra fantastiska påståenden om groddar som underverk men det finns trovärdiga biologiska orsaker att tro att det finns skillnader i näringshalten mellan frön och groddar. När man jämför näring i frön och en grodd, jämför man resurser som är lagrade och passiva (ett torrt frö) med en levande del av en växt som har satt fart på sina lagrade resurser och förändrat dem till snabbt växande levande vävnad. Därmed har många förändringar inträffat i växtens fysiologi och de matchar faktiskt viktiga förändringar i näringsammansättningen i proteiner, enzymer, vitaminer, osv. som är intressanta när vi matar våra fåglar. Detta vill säga den största delen av

mineralerna varken skapas eller förstörs så alla påståenden om stora förändringar i mineralhalten borde tas med nypa salt!

Handla

Då antar vi att du är intresserad av att göra groddar till dina fåglar. Först behöver du lite råmaterial. Och när jag säger rå menar jag faktiskt rå. Frön, bönor, nötter och baljväxter är oftast tänkta för människor. Till exempel kan du inte börja med rostade nötter och jag har inte haft så mycket framgång med torra bönor i plastpåse från speceriaffärer – de ser bra och rena ut men de ville inte gro för mig hur jag än försökte. Bäst är om du kanske har en hälsobutik eller annan affär som säljer bönor, frön och linser i parti, speciellt om de har etiketten "ekologisk". Det är inte nödvändigt men bra eftersom de har vuxit utan bekämpningsmedel – vilket också är bra för dina fåglar – och det är mindre sannolikt att de har blivit behandlade och därför kommer de att gro bättre.

Vilket rått frö som helst gro lätt om det är helt och det gäller havre, ris och andra sädeslag samt ärtor, bönor, linser och andra i samma familj av ärtor. Också frön som innehåller olja är möjliga, som safflor, solros och till och med sesam. Jag skulle rekommendera er att köpa en handfull av varje sort till en början. Sedan fortsätter man med dem som gro som väntat och som fåglarna slutligen gillar. Allmänt sagt, processen delas i två steg:

Blötlägga för att påbörja groningen och skölj dem för att främja frisk tillväxt när frön börjat gro.

Blötläggning

Nu är du hemma med olika fröpåsar och är redo att börja grodda. Leta fram några breda kärl, helst av glas, och helst så stora att det ryms åtminstone 25 dl. Diska dem väl och fyll dem $\frac{1}{4}$ med frön – en för varje sort. Glatta, vertikala kärl är bäst. Fyll med vatten och snurra runt för att tvätta fröna. Fyll sedan kärlet med $\frac{3}{4}$ vatten och sätt dem åt sidan och låt fröna ligga i blöt över natten. Vissa rekommenderar att fröna till en början behandlas antingen med klor eller fröextrakt av grapefrukt men jag anser inte att det är nödvändigt.

Vissa frön (speciellt bönor) suger upp mycket vatten och blir större, vissa väldigt lite men alla kommer att expandera medan de gro, så se till att du lämnar tillräckligt med plats för denna process. Det räcker att blötlägga frön över natten för att få dem börja gro. Jag sköljer dem vanligtvis ett par gånger efter nattens blötläggning, låter vattnet rinna ur kärlet ordentligt och sedan sätter jag kärlet åt sidan och processen fortsätter.

Sköljning

Efter den inledande blötläggningen, skölj igen och låt vattnet rinna av åtminstone två gånger om dagen, kanske samtidigt som du vanligtvis matar dina fåglar.

Vissa använder en bit myggnät eller annat mjukt nät för att göra det enklare att skölja och låta vattnet rinna ut. Du kan också köpa speciella kärl för ändamålet. Fast nät och speciella kärl är bra, kan du själv plus enkla konserveringsburkar och andra återanvändbara kärl göra jobbet lika bra. Vissa bönor gro väldigt snabbt. Mungbönor sväller snabbt och börjar slå rötter inom 24 timmar. Andra kan kräva flera dagar innan du kan se dem börja gro. Vissa gro aldrig och de kan du glömma när du handlar nästa gång. Av någon orsak verkar vita bönor (cannelloni och lima) lukta illa när de gro och våra fåglar (två gråpapegojor) bryr sig inte om dem så jag besvarar mig inte mer med vita bönor.

Mata

Nuförtiden ger vi våra fåglar 3-6 olika sorters grodda frön två gånger om dagen tillsammans med annan mat, färska frukter, frön, pellets osv.

Börja med små mängder som lite extra i deras normala diet och ge mer då du ser att fåglarna äter mer efterhand. Ge groddar när som helst efter blötläggningen och använd dem innan det börjar komma fram gröna blad (fast det inte nödvändigtvis är dåligt för dem).

En sida av det här med groddar som inte tilltalar mig är färdiga groddblandningar för papegojor. Det finns flera alternativ till salu men medan blandningarna är behändiga är de också mycket dyrare än att köpa dem i parti. Det är faktiskt ditt val efter vad som finns att välja på din ort.

Var säker

Oavsett illaluktande cannelloni-bönor tycker jag att de flesta groddar doftar riktigt gott och fräscht, lite som sallad utan dressing. Och precis som det är med allt vad du äter, ger till dina vänner, barn eller fåglar, om du är orolig över en viss sats groddar, släng dem, diska kärnen och börja om. Ett varningsord till när det gäller groddar och papegojor. När man skapar en fuktig miljö i rumstemperatur skapar du också en miljö där allt annat kan också växa. Det hjälper faktiskt att 1) du sköljer dem ordentligt före blötläggning, 2) du sköljer dem minst två gånger om dagen och 3) det finns liv i fröna och att de gror. Men som du säkert har hört om groddar för människor har de ibland blivit smittade av elaka mikrober som salmonella. Därför gör jag bara den mängd groddar i taget som jag vet att mina fåglar konsumerar så länge som groddarna är fräscha och växande. Jag har dem inte i kylskåpet för senare användning, det betyder bara problem. Ett sista ord - köp inga skadade frön för de gror inte och skadorna i frön kan orsaka mikrobtiltväxt och det är just det som du försöker undvika.

Jag gillar tanken att erbjuda flera möjligheter till våra fåglar och se vad de faktiskt gillar och inte gillar. Då man erbjuder någonting nytt, kan det vara en bra idé att ha tålamod och ge dem tid att experimentera och kanske utveckla smak för ny mat. Våra fåglar är mellan 20 och 30 år gamla och vad vi vet är groddar en helt ny upplevelse för dem båda. De brydde sig inte om groddar under flera veckor men till slut blev de intresserade och nu utgör groddar en stor del av deras diet.

Tidigare kunde jag hälla lite kokosolja eller röd palmolja över groddarna för att göra dem lite mer intressanta för fåglarna. Jag märkte också att lätt grodda solrosfrön genast var attraktiva för dem och de kan ha hjälpt dem utveckla smaken för andra groddar. Deras favoriter är nu solros och röda bönor men jag har flera andra sorter kvar att testa. I vilket fall som helst när du vet vad dina fåglar föredrar kan du göra en egen blandning av de frön som dina fåglar gillar eller leta fram en färdig blandning, det kan vara det bästa alternativet.

Fastän det kan låta komplicerat att grodda frön tar det faktiskt bara några minuter. Sätt några frön i en burk, tvätta dem vid behov och blötlägg dem över natten och skölj dem sedan två gånger om dagen. Inom några dagar, groddar! Njut!

Bildtexter:

Frön som är lämpliga att grodda kan köpas i parti från affärer eller hälsobutiker.

Att grodda frön för din papegoja kan vara mycket berikande och en ny värdefull näringskälla. Man kan enkelt grodda olika sorters frön hemma.

Testa olika frön för att hitta de som gror bra och som dina fåglar gillar.

Jamie Gilardi är exekutiv direktör i WPT. Han tog en Ph.D.-examen i ekologi vid UC Davis då han studerade socialt beteende hos papegojor, födoinriktad ekologi och jordätning i sydöstra Peru.

PsittaNytt

Tack - Stora gröna ambassadörer

"Tracy Aviary" är en oas på 8 tunnland inom ett urbant landskap i hjärtat av Salt Lake City, Utah (USA). "Tracy Aviary" strävar efter att sammanföra människor och natur genom att ha över 115 000 besökare per år och cirka 400 fåglar som representerar 135 arter. Fåglarna agerar som ambassadörer för sina vilda kusiner och för de miljöer som dessa fåglar är beroende av. Till samlingen hör två större soldataror (*Ara ambiguus*), **foto nedan** med tränarna Megan och Helen. Fåglarna deltar i friflygningsvisningar och bevarandeprogram som exempel på en art som är hotad i det fria. De hjälper också personalen att främja bevarandeaktiviteter bland besökarna. "Tracy Aviary" stödjer World Parrot Trust genom att samla in bidrag från gäster via organisationens "Conservation Station". Om du vill veta mera om "Tracy Aviary" och hur du kan hjälpa till, följ länken på www.psittascene.org.

Leksaksdonation

Vi vill tacka Philippa och Edward Smith så mycket för papegojleksaker, foder och burinredning som World Parrot Trust fick genom donation till minne av deras 40-åriga gråpapegoja "Morgan". Vi försäkrar att sakerna kommer att hanteras väl och kommer att hjälpa andra papegojor i fångenskap att trivas i sina hemmiljöer!

Wendys fond

Till minne av den avlidne Wendy Duggan Riches har World Parrot Trust skapat Wendys fond som ska stödja bevarande av papegojor överallt i världen.

Under åren har WPT samlat ihop en stor kollektion av intressanta, ofta ganska unika papegojrelaterade artefakter, bland annat ornament, böcker, tidskrifter, målningar via donationer från olika väldigt generösa källor. Utan undantag är alla artiklar donerade med syfte att bli sålda för att samla ihop pengar till papegojornas bevarande. Wendy Duggan Riches var själv en ivrig samlare av alla sorters papegojrelaterade varor. Hon lämnade också en stor del av sin högt värderade samling till World Parrot Trust. Det verkar lämpligt att vi nu skapar ett system att sälja dessa artiklar till andra papegojälskare vilka i sin tur kan njuta av dem. På så sätt stödes bevarandet av papegojor i det fria. Vi håller nu på med att sätta alla artiklar till salu online. Alla inkomster går direkt till Wendys fond.

Papegojhändelser

Träning med konst och vetenskap

Natural Encounters, Winter Haven, Florida, USA, 2a-7e februari 2013.

I detta 5-dagars seminarium kommer deltagarna att få lära sig hur man effektivt och humant skapar en relation som berikar både papegojor och deras ägare.

(407) 938-0847 www.naturalencounters.com

Läs mer online med enkla länkar till relaterad information bland annat

Länkar till omfattande information om Kappapegojor med videos, intervjuer och djupgående reportage.

Flera bilder på Kappapegojor, Svarta kakaduoer och Vinröda amasoner

Länkar till alla hemsidor på våra artiklar, nyheter och händelser

Tillgängliga språk: holländska, tyska, italienska, portugisiska, spanska och svenska

www.psittascene.org

Detta är sista numret av PsittaScene för 2012. Dags att fundera över betalning för 2013.

Medlemsavgiften kan inbetalas direkt till WPT England genom att gå in på hemsidan www.parrots.org.

Det går även att betala in 325:- till SEB 373-9505 för de som inte gärna hanterar dator.

World Parrot Trust Sweden (Scandinavia) har en FaceBook-sida som ni gärna får besöka!

God Jul och Gott Nytt År önskar era översättare Tiina och Lars!

Kampanj att rädda tre utrotningshotade papegojarter. Insatta medel dubblas av donator. Checka på WPTs hemsida, www.parrots.org!

De tre papegojarterna är:

- Blåstrupig ara 150 kvar i Bolivia
- Mindre gultofskakadua i Indonesien mindre än 1 000 fåglar kvar
- Större soldatara mindre än 25 par i Costa Rica och ca 30-40 fåglar i Bolivia

